

INHOUD

1. Voorwoord	2
2. ‘Voices’	3
3. Gedicht: ‘zinloos geweld’	4
4. Thema	5
4.1 Inburgeringswet	5
4.2 Globalisme	7
4.3 Beroepskaart	10
4.4 Inleiding allochtoon middenveld	14
5. Nuttig om te weten.	17
5.1 OFF TV	17
5.2 Gent historisch	18
5.3 ‘Vlaamse leeuw is immigrant’	21
5.4 JOP: Jeugdwerkers in opleiding	22
6. Leden	23
6.1 Rozentuin	23
6.2 Ette-Ibibio	24
6.3 Bewonersgroep Nieuw Gent	26
6.4 Soedanese Gemeenschap	28
7. Zoekertje	29
7.1 Vacature FORUM ECM	30
7.2 Territoriaal Werkgelegenheidspact	31

COLOFON

Federatie van Zelforganisaties in Vlaanderen vzw
Tolhuislaan 84 A
9000 GENT
Tel 09 235 26 30
Fax 09 235 26 39
e-mail: FZO.VL@skynet.be

redactieraad : Saban Gök, Mavambu Mavangu, Orhan Akdeniz, Ridvan Can

verantwoordelijke uitgevers : Mavambu Mavangu en Ridvan Can

Lay-out en vormgeving: Mustafa Sönmez en Ridvan Can

De auteur is verantwoordelijk voor de inhoud van zijn bijdrage

1. Voorwoord

In Gent heeft een Sif-evaluatie plaatsgevonden. Een inter kabinetten werkgroep (IKW) heeft zich gebogen over het zo rationeel mogelijk inzetten van middelen. In Gent heeft dit geleid tot enkele verschuivingen, opheffingen en overhevelingen van middelen. Hierdoor zijn (of zullen) enkele organisaties en diensten in Gent getroffen. De evaluaties rond de Sif-middelen hebben ook de twee erkende federaties met hoofdzetel in Gent beïnvloed.

Als federatie staan wij voor een sterk, goed functionerend volwaardig allochtoon middenveld. Daar één van onze hoofdpodochten bestaat uit het ondersteunen, begeleiden en vormen van de aangesloten lidorganisaties is investeren wij hierin de meeste tijd en energie. In dit opzicht kunnen wij wat betreft het ondersteunen van zelforganisaties de Sif-evaluatie enigszins positief beoordelen voor de twee erkende federaties met hoofzetel in Gent. Onze collega federatie -CDF- en wij krijgen per 1 juli 2003 een voltijdse ondersteunende medewerker bij.

Het toeval wil dat dit rechtstreeks gevolg heeft op mijn persoonlijke situatie. Binnen FZO-VL had ik gedurende anderhalf jaar het mandaat van voorzitter. Beroepshalve ben ik ondersteuner van zelforganisaties binnen ING, Intercultureel Netwerk Gent. De sif-evaluatie houdt in dat er vanuit het ING 4 voltijds equivalente contracten worden overgeheveld naar andere organisaties of diensten ter ondersteuning van zelforganisaties.

Mijn functie en contract als ondersteuner valt ook hieronder. Dit allemaal heeft geleid dat ik per 1 juli 2003 aan de slag zal gaan als educatief medewerker bij FZO-VL

Uiteraard heeft dit ook interne verschuivingen binnen FZO-VL met zich meegebracht. Hiermee bedoel ik vooral de veranderingen binnen onze raad van Beheer. Bovenaan heb ik reeds meegedeeld dat ik ongeveer anderhalf jaar voorzitter ben geweest van FZO-VL. Wanneer het duidelijk is geworden dat ik op 1 juli als personeelslid van start zal gaan heb ik dan, na enige bezinning en denkwerk, met pijn in mijn hart mijn ontslag bekend gemaakt aan de Raad van Beheer. Dit is voor mij een zeer belangrijke stap geweest. Gedurende mijn mandaat als voorzitter heb ik het geluk en het genoegen gehad om bijgestaan te worden door een zeer loyale, constructieve en democratische groep van bestuurs- en personeelsleden. Bij deze dank in iedereen nogmaals voor het vertrouwen en begrip gedurende mijn mandaat. Uiteraard zijn er meningsverschillen geweest, gelukkig maar. Vooral het feit dat er meestal in consensus, vertrouwen en begrip is gewerkt heeft mij gesterkt in mijn geloof in FZO-VL en haar doelstellingen en kernopdrachten. Dit alles doet mij besluiten dat ik met een positief gevoel terug kijk naar mijn periode als voorzitter.

Vanaf 1 juli zal ik mijn bijdrage aan de verdere ontwikkelingen van FZO-VL als personeelslid moeten doen. Hierbij denk ik dat mijn ervaringen, contacten en (vertrouwens) relaties die ik als voorzitter heb opgedaan een duidelijke meerwaarde zullen zijn bij het uitoefenen van mijn job.

Als voorzitter had ik het genoegen om via mijn voorwoord binnen Voices onze lezers zo goed mogelijk op de hoogte te brengen en te houden van de taken, opdrachten, ontwikkelingen en ideeën binnen FZO-VL. Hoewel het voorwoord nu onder iemand anders zijn verantwoordelijkheid zal vallen beloof ik hierbij plechtig mijn steentje te zullen bijdragen aan de volgende nummers van Voices.

Saban Gök , Ontslagnemende voorzitter FZO-VL

2. 'Voices'

Voices is een driemaandelijks publicatie van FZO-VL.

Hierdoor hebben de aangesloten leden de mogelijkheid om hun ideeën, activiteiten, opvattingen,... bekend te maken bij een breder publiek.

Dit betekent echter niet dat niet aangesloten verenigingen of individuen geen bijdrage zouden kunnen of mogen leveren. Als pluralistisch en democratisch ingestelde federatie willen wij zoveel mogelijk stemmen (voices) laten horen. Ook al zijn het niet steeds de onze.

Alle onderwerpen die in meerdere of mindere mate in de interessesfeer van onze doelgroepen liggen mogen aan bod komen. Bij deze zijn al onze lezers en geïnteresseerden uitgenodigd.

De bijdragen kunnen ook in andere talen worden gepubliceerd.

Mensen die naast het schrijven ook intensiever met de publicaties willen bezig zijn kunnen zich ook kandidaat stellen tot het zetelen in de redactieraad.

Zijn er overtuigden. Jullie kunnen zich richten tot:

FZO-VL – redactieraad
Tolhuislaan 84 A – 9000 GENT
Tel 09 235 26 30
Fax 09 235 26 39
e-mail: FZO.VL@skynet.be

Ridvan Can
Directeur FZO-VL

3. Gedicht: 'zinloos geweld'

Wat is zinloos geweld,
Er is niemand die het uitlegt of vertelt.
Waarom is het er,
Eerst was het erg ver.
Maar nu is het dichtbij,
Als je maar even iets verkeerd zegt zeggen ze pas op of ik snij.

En waar komt het vandaan,
Nou in ieder geval niet van de maan.
Ik denk dat het komt omdat we overbevolkt raken,
En dan gaat iedereen elkaar af lopen kraken.
Dat moeten ze eens laten,
Want je kan er toch als normaal mens over praten.
Je moet er niet meteen op schoppen of slaan,
Want daar heb je echt niks aan.
Maar daar komen problemen van,
En als het even kan.

Willen wij dit soort problemen opgelost zien,
Maar voordat het gebeurt is zijn we alweer verder zeg maar een jaartje of tien.

Dit soort dingen doen mensen heel veel pijn,
En toch moet er een oplossing komen of zijn.
Als dit zo door gaat,
Hebben we straks geen goede vriend of maat.
En wat zal er dan met ons gebeuren,
Nou dan gaan de mensen zeuren.
En dat zal niet zijn over kapotte deuren.

En dat moet dan zijn die goede oude maatschappij,
Waar iedereen blij mee was behalve hij.
Want nu is hij dood en weet je hoe dat kan,
Omdat hij tussen een ruzie kwam.
Die nergens over ging,
Ja alleen om dat stomme ding.
En voordat je het wist,
Is er weer iemand die je mist.
Kijk dus waar je nu staat,
En denk na voordat je verder gaat.

4. Thema

4.1 Inburgeringswet

Inburgeringsdecreet gaat niet over inburgering Forum pleit voor duidelijk discours

OPINIESTUK

Het Vlaams Parlement keurde zopas het inburgeringsdecreet goed.

Standpunten over kwaliteit en nut van dit decreet zijn nogal verdeeld. Aan de totstandkoming ervan is dan ook de nodige discussie vooraf gegaan.

Alleen al over de benaming van het decreet is er een en ander te doen geweest. Op het eerste gezicht kan dit een vormelijke aangelegenheid lijken, maar wellicht situeert de grootste zwakte van het decreet zich precies in de conceptuele verwarring die ervan uitgaat.

De benaming *decreet betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid* is immers opmerkelijk.

Het loont de moeite om de gehanteerde terminologie eens van dichterbij te analyseren en te vergelijken met de inhoud van de decreetstekst.

“Inburgeringsbeleid”, “inburgeringstraject”, “inburgeringscontract”, “burgeringsattest”: de woordkeuze is duidelijk en ongetwijfeld ook bewust gekozen. Dit roept dadelijk bepaalde verwachtingen op. En het geeft aan van welke denkbeelden men vertrekt.

“In-burgering” onderstelt dat de mensen over wie het gaat – de zgn. nieuwkomers – geen burger zijn van de samenleving waarin zij zich komen vestigen. Zij moeten nog een proces meemaken om burger te kunnen worden, of volwaardig lid te kunnen zijn van de samenleving. Van een inburgeringsdecreet kan je redelijkerwijs verwachten dat het dan op een aantal vragen probeert te antwoorden.

Wanneer is iemand burger of volwaardig lid van de samenleving? Waaraan moet hij of zij voldoen? Op welke wijze gaat dit gemeten worden? Door wie?

Bij nader inzien beschrijft het decreet echter in hoofdzaak de organisatie van een specifiek vormings- en begeleidingstraject dat nieuwkomers wordt opgelegd. Met als doel weliswaar “een volwaardige participatie van die personen in de samenleving”. Nochtans valt uit de voorafgaandelijke parlementaire discussies af te leiden dat ongeveer iedereen het er over eens is dat dit decreet op zich onvoldoende is om nieuwkomers volwaardig aan de samenleving te laten participeren. Nieuwkomers zullen er bijvoorbeeld noch voldoende Nederlands mee beheersen, noch een baan in het reguliere arbeidscircuit mee vinden. Het decreet is een opstap, een zet in de rug van de nieuwkomers om hen een goede startpositie te geven. Niet meer, maar ook niet minder. Als zodanig is het decreet overigens ongetwijfeld zinvol: de vormings- en begeleidingsprogramma’s die erin voorzien worden zullen zeker nuttig zijn voor veel mensen.

Het gaat dus in wezen om een *onthaalbeleid*. Mensen volgen een introductie in het Nederlands; krijgen inzicht in de wijze waarop de samenleving is georganiseerd; kunnen rekenen op een individuele begeleiding bij hun zoektocht naar een plaats in de samenleving. Lovenswaardig, maar waarom wil de politiek dan toch de indruk wekken dat het over veel meer gaat, namelijk over burgerschap?

Veelzeggend is de tweedeling die de gehanteerde terminologie impliceert. Er is de groep die “ingeburgerd” moet worden en aan de andere kant de groep die reeds “ingeburgerd” is – of het tenminste wordt verondersteld te zijn. Wanneer iemand dan wel als burger kan worden beschouwd wordt nergens duidelijk omschreven. De vraag of de zgn. autochtone bevolking dan voor 100% “ingeburgerd” is, kan dus ook niet worden beantwoord.

Een variatie op het “wij versus zij”- discours dat nog steeds vaak gehanteerd wordt als het over etnisch-culturele minderheden gaat. Hierbij wordt –bewust of onbewust- voorbijgegaan wordt aan de enorme heterogeniteit die kenmerkend is voor zowel de zgn. autochtone gemeenschap als voor de diverse bevolkingsgroepen die als allochtoon te boek staan. Bovendien wordt de verantwoordelijkheid voor het “inburgeren” vooral gelegd bij de nieuwkomer. Deze mannen en vrouwen leren daartoe de beginselen van het Nederlands en worden geïnformeerd over structuren en instellingen. Verplicht. Het decreet gaat er dus van uit dat veel nieuwkomers niet uit eigen wil belangstelling voor hun nieuwe omgeving opbrengen. Opvallend in de parlementaire discussies is ook de verwijzing naar waarden en normen. Parlementsleden van verschillende partijen vinden het belangrijk dat nieuwkomers “onze Westerse” of “Vlaamse” waarden en normen aanvaarden. Wat hier dan onder verstaan moet worden is blijkbaar al veel moeilijker onder woorden te brengen. Maar het idee leeft wel dat dit ook deel uit hoort te maken van een “inburgeringstraject”. Wellicht een tweede reden waarom inburgering verplicht moet worden?

De Vlaams Blok-retoriek is niet meer veraf, en zo hopen sommigen allicht hun electoraat wat te zien aangroeien.

Dat de samenleving waarin nieuwkomers hun weg zoeken nogal wat tekortkomingen vertoont, waarvan overigens niet alleen nieuwkomers negatieve effecten ondervinden, blijft buiten beeld.

Wat met discriminatie, extreem-rechts, overbevraagde en onderbezette voorzieningen om maar enkele voorbeelden te geven? Moet er hier dan niet worden gewerkt aan meer burgervriendelijkheid en efficiëntie?

Het is precies deze blindheid die wij willen aanklagen.

Het inburgerings-discours legt de verantwoordelijkheid bij één kant: de nieuwkomer, de migrant, de asiel-zoeker, de vreemdeling. Als de “inburgering” niet lukt, kan met de vinger gewezen worden naar de nieuwkomer: hij of zij heeft vast niet genoeg zijn/haar best gedaan, de samenleving heeft immers een speciaal traject uitgedokterd.

Als er over “integratie” iets met stelligheid kan worden beweerd, dan wel dat het een interactief proces is. De hele samenleving is erbij betrokken. Wij pleiten dan ook voor een beleid dat vertrekt van de maatschappij als één geheel, waarvan iedereen deel uitmaakt. Ieders verantwoordelijkheden én kansen moeten in rekening worden gebracht. Het is evenzeer van belang dat dit correct wordt gecommuniceerd aan de brede samenleving en de bevolking. De woorden waarmee over mensen wordt gesproken, bepalen mee hoe over deze mensen gedacht zal worden in de brede samenleving. Dit betekent dat beleidsmakers in hun discours best wat meer respect aan de dag zouden leggen voor de mensen waarover ze spreken, de nieuwkomers. Deze mensen zijn niet alleen maar “object van beleid”, maar ook individuen met ervaringen, competenties, doelstellingen en verwachtingen. Mensen die de samenleving iets te bieden hebben. Blijkens de ervaring van de onthaalbureaus tot nog toe gaan deze mensen ook graag in op elke hulp die hen bij hun zoektocht wordt aangeboden.

Een discours dat met dit alles geen rekening houdt, getuigt niet van veel moed. Het draagvlak voor het voeren van een minderhedenbeleid zal er ook niet groter door worden. Het is maar de vraag wie hier op termijn beter van wordt.

Christopher Oliha

Voorzitter Forum van Etnisch-Culturele Minderheden

4.2 Globalisme

“Anders – globalisme anders bekeken”

De laatste jaren horen we veel over het globaliseringsgolf, onder meer over de “anti-globalisten”.

Een andere, volgens mij betere term voor “anti-globalisten” is “anders-globalisten”.

In deze uiteenzetting zal ik niet zozeer de inhoud van het anders – globalisering behandelen, maar wel wat ik eruit versta en hoe ik er mee leef.

Globalisering definieert men in de literatuur als volgt:

“De wereldwijde integratie van bestaande nationale en regionale economische systemen.”

Hierbij moet ik wel aanvullen dat globalisering niet enkel tot de economische sector behoort. Maar ook op sociaal en cultureel gebied verspreiden nieuwe waarden zich razendsnel over de hele wereld.

Globalisering is uiteraard geen uitvinding van de laatste decennia.

Het proces kwam al op gang in de zestiende eeuw met het op gang komen van de ontdekkingsreizen, en later via het kolonialisme en het imperialisme (die als een zwarte herinnering in de geschiedenis van de mensheid hun plaats hebben gekregen).

In de wereld zien we veel onrechtvaardigheid, veel armoede, veel oorlogen, ...

Dit heeft veel beweegredenen, maar de belangrijkste reden is volgens mij het economische aspect.

Het economische aspect is de grootste boosdoener en is dé oorzaak van al het geweld en armoede in de wereld.

Na de kolonisatie van het Westen, na de industriële revolutie en na de neo-kolonisatie (wat nu nog aan de gang is) is de macht van een land spijtig genoeg enkel en alleen gelinkt aan de economische macht van dat land.

Dit heeft tot gevolg dat de landen onderling in een hebzuchtig race, een ware wedloop zijn verwickeld, waarbij de best georganiseerde landen, mede dankzij het neo-kolonialisme (het I.M.F., de Wereldbank, ...) de meeste landen van de wereld uitmelken en afhankelijk maken (als het ware slaven maken!) van zichzelf.

Dit heeft natuurlijk frustraties tot gevolg bij deze landen.

Daarom is er de laatste jaren een beweging ontstaan over de hele wereld die opkomt voor de slachtoffers van het economisch stelsel.

Ze krijgen ook meer en meer zeggenschap bij internationale platforms en overlegcomités.

Ik wil eerst mijn bedenkingen vermelden m.b.t. de huidige economische machten van de wereld.

Daarom wil ik terugkeren naar de geschiedenis, meer bepaald naar het Ottomaanse Rijk (1299 – 1923).

Het Ottomaanse Rijk was één van de grootste imperia die de wereld heeft gekend.

Hun macht, zeggenschap en staatstype was een beetje te vergelijken met de Verenigde Staten van nu.

Maar, het belangrijkste verschil was dat het Ottomaanse Rijk zich uitbreidde zonder onrechtvaardigheid, zonder dwang, ...

Het was een rijk dat zijn hoogtepunt qua kennis, wetenschap, welzijn en de goede menselijke relaties had gekend tijdens een periode waar het in het Westen de duistere middeleeuwen aan de gang waren.

Het had zijn grenzen steeds vergroot, met als grootste totale oppervlakte in het jaar 1699, met 24 miljoen km² (Dit is 800 x België)!

Vanaf dan is het Rijk geleidelijk aan beginnen verkleinen, dit tot het einde van het Ottomaanse Rijk in 1923 en tegelijk de oprichting van “Republiek Turkije” (814 578 km²).

Wat ik hier wil zeggen is dat het Ottomaanse Rijk nooit de mensen heeft onderdrukt, hen nooit heeft gedwongen om de taal en de godsdienst over te nemen.

Integendeel, iedereen had de vrijheid om de eigen taal en de eigen godsdienst te behouden.

De overwonnen gebieden moesten wel hun belastingen aan de nieuwe staat (het Ottomaanse Rijk) betalen.

Zo waren ze ook burgers van het rijk, met éénieder gelijke rechten en plichten.

Het besturingssysteem van het Rijk is te vergelijken met het systeem dat nu in de Verenigde Staten van Amerika bestaat.

Wat ik hier zeg staat in contrast met wat er in het Westen zoal over het Ottomaanse Rijk werd gezegd (barbaren, onderdrukkers,...).

De gebieden die vroeger tot het Ottomaanse Rijk behoorden, zijn nadien losgerukt van het Rijk door opstanden die steun kregen van het neo-kolonialistisch Westen.

Al die landen hebben het daarna zeer slecht gehad, waar bloedbaden en oorlogen nooit afwezig zijn geweest (nu nog altijd!).

Als ik met enkele voorbeelden mag illustreren:

- Noord-Afrika:
De Fransen in de Maghreb-landen, de Italianen in Libië, de Engelsen in Egypte.
- Het Midden-Oosten:
De Engelsen en de Verenigde Staten.
- Ex-Joegoslavië.
- Congo:
België
- ...

Deze gebieden waren eeuwenlang onder de hoede van het Ottomaanse Rijk, zonder dat er grote oorlogen en genociden gebeurden (op enkele kleine opstanden na).

Helaas moeten we vaststellen dat deze gebieden na hun afrukking van het Ottomaanse Rijk zich onder de hoede van het Westen hebben gevonden, waar ze het ergste hebben meegemaakt in enkele jaren of enkele decennia.

Zo kan ik het voorbeeld geven van de Maghreb-landen, waar de Fransen in enkele decennia hun taal overmeesterden (met dwang!) aan de inwoners.

Heden ten dage ziet men dat de meeste Maghrebijnen het Frans vloeiend kunnen spreken, dit in tegenstelling met het Ottomaanse Rijk die de inwoners in de veroverde gebieden het Turks niet heeft gedwongen te leren (uit respect voor de eigen taal!).

Er zijn voorbeelden genoeg, zoals de vrije godsdienstbeoefening van alle inwoners,...

Als we deze historische omkadering goed kunnen (willen) begrijpen, kunnen we de onrechtvaardigheid en de armoede in de wereld beter vatten.

Hebzucht en etnocentrisme maken dat er vele slachtoffers vallen in het huidige economisch stelsel.

Respect voor de medemens, om het even van welke etniciteit of van welke godsdienst, is nog altijd zoek in de wereld (zeker in het rijke Westen, die de ‘toon’ wil geven in de wereld).

Zolang dat de belangenverdediging van het Westen groter en groter wordt ten koste van de alsmal kleiner wordende (krimpende) Derde Wereld (qua economie), zal de wereld haat en wraakgevoelens voeden tegenover al wat van het Westen is (zie 11 september '01, Amerika – wat ik absoluut niet goedkeur!).

De politieke belangen mogen de morele belangen niet overheersen.

Als dit gebeurt (zoals het heden het geval is), dan is het evenwicht van de mensheid verstoort, wat tot kortsluiting kan leiden.

De laatste jaren komt men meer en meer op straat om te protesteren tegen het globalisme, tegen het huidige economisch stelsel, ...

Dit is natuurlijk een teken van die kortsluiting dat ik hierboven vermeldde.

Mijn levensbeschouwing leert me dat alle mensen broeders zijn, en dat ze allemaal in de wereld vreedzaam moeten leven.

Ik versta hieronder dat empathie, respect, gelijkheid en verdraagzaamheid de steunpilaren van de wereldmaatschappij moeten zijn vermits we allemaal in éénzelfde huis (wereld) moeten proberen te leven.

Dit houdt dus ook in dat de handelingen, de interacties met elkaar zo eerlijk mogelijk moeten blijven.

Als we dit eens zouden toepassen naar de realiteit toe, dan zien we dat de menselijke omgang naar elkaar toe anti-xenofob en met naastenliefde moet zijn.

Eerlijke handel is dan het ultieme middel om de eerlijkheid in het huis waar te maken.

Om hierin te slagen moeten er wel enkele stappen ondernomen worden naar de zwakke broer in het huis toe.

Ik ben ervan overtuigd dat alles ooit beter zal worden dan het nu is.

Alleen moet men daarvoor de nodige stappen ondernemen, vertrekkend vanuit de universele waarden zoals respect, eerlijkheid, verdraagzaamheid, gelijkheid, matigheid,...

Mehmet Sadık Karanfil

4.3 Beroepskaart

Reglementering beroepskaart

▪ Wat is een beroepskaart?

Een beroepskaart is een officieel document van de Belgische overheid. Dit document verleent aan **vreemdelingen** het recht om een **zelfstandige activiteit** uit te oefenen **in België**. Het toestaan van een beroepskaart is een **gunst** en geen recht.

▪ Wie moet een beroepskaart aanvragen?

Elke **vreemdeling** die een **zelfstandige activiteit** wil uitoefenen in **België**, dient een beroepskaart aan te vragen, **tenzij** hij valt onder de categorie “géén beroepskaart nodig” of de categorie “vrijstelling beroepskaart aan te vragen” (cfr hieronder).

▪ Wie heeft géén beroepskaart nodig? (volgens K.B. 03/02/03, geldig vanaf 4/03/03)

- **de onderdaan van een lidstaat van de Europese Economische Ruimte en op voorwaarde dat ze zich met hem vestigen of komen vestigen:**
 - a) zijn echtgenoot;
 - b) zijn bloedverwanten in de nederdalende lijn of die van zijn echtgenoot, beneden 21 jaar of die te hunnen laste zijn;
 - c) zijn bloedverwanten in de opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, die te hunnen laste zijn, met uitzondering van de bloedverwanten in opgaande lijn van de studenten of die van hun echtgenoot;
 - d) de echtgenoot van de personen bedoeld in b) en c);

(Leden van de Europese Economische Ruimte zijn: België, Nederland, Luxemburg, Denemarken, Zweden, Finland, Duitsland, Oostenrijk, Frankrijk, Italië, Spanje, Portugal, Griekenland, Ierland en Verenigd Koninkrijk, IJsland, Noorwegen en Liechtenstein)
- **de echtgenoot van een Belg en op voorwaarde dat ze zich vestigen of komen vestigen met één van hen:**
 - a) de bloedverwanten in de nederdalende lijn, beneden 21 jaar of ten laste van de Belg of zijn echtgenoot;
 - b) de bloedverwanten in opgaande lijn ten laste van de Belg of zijn echtgenoot;
 - b) de echtgenoot van de personen bedoeld in a) en b);
- **de vreemdelingen die gemachtigd of toegelaten zijn om voor onbeperkte tijd in België te verblijven of er zich te vestigen;**
- **de in België erkende vluchtelingen (blauwe kaart);**
- **de vreemdelingen die hun echtgenoot of echtgenote bijstaan of vervangen bij de uitoefening van hun zelfstandige beroepsactiviteit;**

- de **vreemdelingen** die op zakenreis zijn in België **zakenreizen**, en er maximaal **drie opeenvolgende maanden verblijven**;
- de volgende categorieën van **vreemdelingen** die geen hoofdverblijfplaats hebben in België en hier telkens voor **maximum drie opeenvolgende maanden** verblijven :
 - vreemdelingen die hier **conferenties** geven
 - de **buitenlandse journalisten**
 - **de buitenlandse sportlui** en hun buitenlandse zelfstandige begeleiders
 - **de buitenlandse artiesten** en hun buitenlandse zelfstandige begeleiders
- de **buitenlandse studenten** die hier in het kader van hun studies, een **stage** vervullen (voor de duur van hun stage);
- de **vreemdelingen** die hier een **stage** verrichten die werd goedgekeurd door de bevoegde overheid in het kader van **ontwikkelingssamenwerking of van uitwisselingsprogramma's** gebaseerd op wederkerigheid (voor de duur van hun stage);
- **de vreemdelingen** die **leurhandel** (uitoefenen van ambulante activiteiten en de organisatie van openbare markten) willen drijven.
- **Wie dient expliciet een vrijstelling aan te vragen voor de beroepskaart?**

De zogenaamde **Peco-landen** (Polen, Tsjechen, Hongaren, Roemenen, Bulgaren, Slovaken, Est- en Letlanders en Lithouwers) zijn vrijgesteld van een beroepskaart. Deze **vrijstelling moet aangevraagd worden bij de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie** **Dienst beroepskaarten**. Deze aanvraag tot vrijstelling is gratis en wordt ingediend via een gewone brief. (adres zie verder)

Bij de aanvraag tot vrijstelling dienen **volgende documenten** te worden gevoegd :

- bewijs identiteit (kopie van de identiteitskaart of paspoort van land van herkomst)
- bewijs van nationaliteit
- omschrijving van de activiteit die men wil uitoefenen (indien in vennootschap: ook vermelden welk deel van het doel ze op zich zullen nemen; enkel het mandaat vermelden volstaat niet.)
- attest basiskennis bedrijfsbeheer/kopie vestigingsattest (indien in vennootschap: attest op naam van de vennootschap.)
- voor vennootschap : kopie van de oprichtingsakte.
- bewijs van mandaat in de vennootschap: voor werkend vennoot: aandeelhoudersboek

▪ **Waar moet de beroepskaart aangevraagd worden?**

Aanvraag van de blanco formulieren en indienen van de formulieren

- Het bestuur van de gemeente waar de vreemdeling ingeschreven is
 De vreemdeling is in het bezit van **één van de volgende verblijfsvergunningen** :
 - attest van immatriculatie

- bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (indien onderaan in het midden “regularisatie” vermeld staat, is er geen beroepskaart meer nodig!)
- de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging ter plaatse of in het land waar hij/zij een geldige verblijfsvergunning bezit als de vreemdeling niet in het bezit is van hogergenoemde verblijfsvergunningen.
 Bij de aanvraag dient een **bewijs van goed zedelijk gedrag** gevoegd dat nog geen drie maand oud is en dat werd afgegeven door de bevoegde overheid van het land van herkomst.

▪ **Hoe moet de beroepskaart aangevraagd worden?**

De blanco formulieren dienen eerst opgehaald te worden op het hierboven vermelde adres, of bij elke gemeentebestuur.

Bij dit aanvraagformulier moeten verschillende documenten, vermeld op p.3 van het aanvraagformulier, gevoegd worden.

Alle documenten worden **in dubbel gevraagd**. Enkel originele documenten of voor eensluidend verklaarde fotokopieën kunnen doorgestuurd worden naar het Ministerie van Middenstand. De dubbels zijn voor het dossier van de Dienst Bevolking en Vreemdelingen bestemd.

▪ **Wat kost de aanvraag van een beroepskaart?**

125 Euro voor de aanvraag van de beroepskaart.

75 Euro per jaar voor een beroepskaart (bovenop de 125 euro voor de aanvraag van de beroepskaart).

Deze kosten worden betaald door middel van fiscale of consulaire zegels die op de kaart worden gekleefd.

▪ **Uitreiking**

De uitreiking van de beroepskaart gebeurt door het stadsbestuur of de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging, waar de aanvraag werd ingediend. De kaart vermeldt uitdrukkelijk de zelfstandige activiteit en is persoonlijk en onoverdraagbaar. Ze omschrijft nauwkeurig de activiteit die de houder uitoefent met eventueel de voorwaarden die eraan verbonden zijn.

▪ **Geldigheidsduur**

De geldigheidsduur van de beroepskaart bedraagt maximum vijf jaar. Een beroepskaart met een duurtijd van minder dan vijf jaar, kan tot dit maximum verlengd worden. Na het verstrijken van de geldigheidsduur kan de beroepskaart hernieuwd worden.

▪ **Verlenging of hernieuwing**

Aanvragen tot verlenging of hernieuwing moeten ten laatste drie maanden voor het verstrijken van de geldigheidsduur ingediend worden. Bij de aanvraagformulieren dienen verschillende documenten gevoegd, deze staan vermeld op p.3 van het aanvraagformulier. De originele beroepskaart dient er eveneens bijgevoegd te worden. Elke geplande wijziging, verlenging of stopzetting van de beroepskaart dient zo vlug mogelijk door gegeven te worden aan de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie via de benodigde blanco formulieren (“witte papieren”).

▪ **Stopzetting of onderbreking**

Vreemdelingen die hun zelfstandige activiteit stopzetten of onderbreken, moeten hun beroepskaart inleveren bij het gemeentebestuur van hun woonplaats binnen de twee maanden na de onderbreking of stopzetting, met opgave van de reden ervan.

Voor verdere informatie

FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie

Dienst Beroepskaarten/ 25ste verdieping

W.T.C. III
Simon Bolivarlaan 30
1000 Brussel
Dhr R. Luystermans
Mevr. K. De Bruecker
Tel. 02/208.51.40 of 02/208.51.48
Fax 02/208.51.47

Departement Interne Diensten en Bevolking

Dienst Bevolking – Vreemdelingen

Woodrow Wilsonplein 1
9000 Gent
Tel. 09/266.71.50
Fax 09/266.71.69

Dienst Economie, Werkgelegenheid en Externe Relaties

Sint-Niklaasstraat 27
9000 Gent

Adnan Yaman, consultant allochtoon ondernemen Stad Gent: T. 09/266.84.24

Veerle De Meerleer, projectmedewerker allochtoon ondernemen Stad Gent: T. 09/266.84.26

4.4 Inleiding allochtoon middenveld

Na mijn eedaflegging in de Senaat, in de zomer van 1999, vroeg de uitgeverij of ik mijn levensverhaal in een boek zou willen gieten. Toen ben ik daar bewust niet op ingegaan. Ik wou geen zuiver allochtoon levensverhaal brengen. Ik wou eerst wat ervaring opdoen in de Wetstraat, mijn nieuwe biotoop verkennen. Het meest markante moment in mijn korte politieke ervaring is wel degelijk de wegstemming van het stemrecht voor migranten. Pas dan heb ik voor het eerst contact opgenomen met de uitgeverij. Daarom ook begin ik mijn boek met het hoofdstuk over het stemrecht, met aandacht voor de evolutie van de standpunten van de verschillende politieke partijen, de onzichtbare maar beklemmende druk van het Vlaams Blok, de hypocrisie van de politici, die principieel voor waren maar toch tegen stemden. Deze teleurstelling wou ik van mij afschrijven, om mensen bewust te maken van het idee van tweederangsburgerschap, dat in de marge van dit debat duidelijk naar boven kwam. Maar in mijn boek heb ik proberen duidelijk te maken dat het migrantenstemrecht lang niet de enige hefboom tot emancipatie is. Op vele terreinen moet er iets veranderen, om te beginnen het heersende discours dat een feitelijke apartheid in stand houdt en allochtonen als een soort buitenaardse wezens voorstelt.

Lucifers schikken, of de bestaande orde herschikken, dat is de doelstelling van elke progressieve politicus. Maar individuen kunnen dat niet alleen. Dat is de rol van het middenveld. We moeten onze krachten bundelen.

Dit jaar vieren we 40 jaar Turkse migratie. Begin de jaren 60 waren hier al vele Marokkanen en andere gastarbeiders. Zij zijn hier gebleven, ook hun kinderen en kleinkinderen bouwen hier een toekomst op. Maar vandaag, anno 2003, missen we nog altijd een breed en stevig middenveld om de belangen van deze groep te behartigen. Dat is na veertig jaar een pijnlijke vaststelling. Want het is een groep die het verdomd moeilijk heeft. Iedereen kent de situatie van de allochtonen op de arbeidsmarkt, in het onderwijs en op de woningmarkt. Individueel zonder geld en macht zijn alleen sterk als ze in groep voor hun rechten opkomen.

Tijdens de debatten over het migrantenstemrecht, bijvoorbeeld, heb ik een sterk allochtoon middenveld gemist. Dit verzwakt natuurlijk de onderhandelingspositie van de progressieve politici die het verdedigen. Hetzelfde zien we in verband met de sociaal-economische emancipatie van allochtonen. Dit voelen we duidelijk aan in verband met onderwijsvraagstuk. Er is enige bezorgdheid, er is veel rapportering waaruit blijkt dat de achterstand jaar na jaar toenemend, en toch lijkt niemand er echt van wakker te liggen, tenzij als er rellen zijn. Maar wie kan deze thematiek in periodes zonder rellen op de agenda houden? Wie kan op een krachtige manier de verwachtingen en het ongenoegen van de basis vertolken, wie kan de politiek onder druk zetten en zo op het beleid gaan wegen? Allochtone verkozenen alleen kunnen niet voor de politieke en sociale gelijkheid in de multiculturele samenleving zorgen. IJsbrekers hebben weinig zin als in hun kielzog het water meteen weer gaat dichtvriezen. Iets anders wordt het wanneer buiten het parlement ook een brede en goed georganiseerde maatschappelijke beweging deze eisen hoog op de politieke agenda zet, zodat ook de andere politieke partijen eindelijk wakker worden.

Gelukkig hoeven we niet van nul te beginnen. Er bestaat al een rijk verenigingsleven, en een aantal organisaties en koepels leveren al goed werk in verband met politieke belangenbehartiging. Zij brachten al rake beleidsvoorstellen aan, zoals een algemene evaluatie

van het deels gefaalde integratiebeleid. Maar vergeleken met bijvoorbeeld de milieubeweging, laat staan de werkgevers, hebben wij nog een lange weg te gaan.

Ik ben zo vrij enkele aanzetten te geven voor het debat met deze eminente sprekers. Volgens mij heeft het allochtone middenveld zowel een socio-culturele als een werkelijk politieke rol te spelen. Deze politieke rol werkt in twee richtingen: naar de overheid en bij uitbreiding de hele Belgische samenleving (waaronder media, onderwijs, bedrijfsleven), én naar de eigen achterban.

Ten opzichte van de overheid en de samenleving hebben we nood aan representatieve en onafhankelijke spreekbuizen, die zowel strijdvaardige als deskundige voorstellen doen. In plaats van een minderhedenbeleid te voeren met de hete adem van het Vlaams Blok in de nek, zou dit beter gebeuren onder druk van de allochtonen. Tot vandaag is het minderhedenbeleid vaak een zacht socio-cultureel of een veiligheidsbeleid geweest, en was het veel te weinig gericht op het wegwerken van achterstand. Vandaag bereidt de Vlaamse regering op initiatief van Minister Vogels een nieuw 'Strategisch Plan' voor en ik heb hoge verwachtingen.

Op haar beurt kan de overheid een rol spelen bij de ondersteuning van het middenveld en zijn politieke opdracht, met respect voor de diversiteit binnen de allochtonengemeenschappen. Vroeger werden de zelforganisaties door het beleid in een socio-culturele hoek gedrukt. Er waren geen stimulansen voor studiewerk en belangenbehartiging. Daar is intussen enige verandering in gekomen. De koepels van de zelforganisaties zijn partners geworden van de overheid bij de uitvoering van het beleid. Een volgende stap is dat ze meer en meer op een structurele wijze bij de besluitvorming betrokken worden, zodat niet over, maar met allochtonen een beleid wordt gevoerd. Ook als die allochtonen wel eens lastig zijn. Op Vlaams niveau is er sinds 2000 het Forum van etnisch-culturele minderheden, op Gents niveau is er nu bijvoorbeeld ook een overlegforum. Het spreekt voor zich dat hier een spanningsveld bestaat: hoe onafhankelijk blijven de zelforganisaties ten opzichte van de overheid, van wie ze subsidies voor hun werking en vooral voor hun levensnoodzakelijke betaalde krachten ontvangen?

Op dit punt moeten we waakzaam blijven. Het is belangrijk dat ze bij manier van spreken meester blijven over hun eigen agenda, dat ze de ruimte behouden om eigen accenten te leggen. De koepels van zelforganisaties zijn niet in de eerste plaats adviesorganen of studie bureaus, zeker ook geen hulpagenten van de overheden, maar emancipatorische bewegingen. Naarmate ze sterker worden, kan de politiek er steeds minder naast kijken. Dit versterkt dan weer het politieke zelfbewustzijn en de zelfzekerheid.

De rol ten opzichte van de eigen achterban is niet minder essentieel. De zelforganisaties kunnen het defaitisme en de onverschilligheid helpen doorbreken, en de verbittering ombuigen in positieve energie. De achterban, die dreigt weg te zakken in het moeras, moet er terug in geloven. Het allochtone middenveld kan de mensen bewust maken en mobiliseren, de onderlinge solidariteit versterken, en op die manier zelf legitimiteit opbouwen.

Van de allochtone politici mag worden verwacht dat ze aan hetzelfde koord trekken. Nationalistische profilering laten ze best achterwege. Er zijn ook nog Afrikanen, Oost-Europeanen en Aziaten, die het soms nog veel moeilijker hebben dan de gastarbeiders en hun kinderen. Het is cruciaal dat allochtone politici voldoende voeling hebben met het allochtone middenveld, de signalen opvangen en de eisen politiek vertalen. Des te sterker zijn ze als ze af en toe gezamenlijk zouden kunnen optreden om de eisenbundel op het politieke niveau kracht bij te zetten. Uiteraard moeten ook de autochtone politici intensief en ernstig met het allochtone middenveld dialogeren; dit is alvast nuttiger dan de electoraal geïnspireerde bezoeken aan het Turkse Emirdag, of hoe toevallig de regio waarvan de meeste Turken afkomstig zijn een favoriete vakantiebestemming wordt van Belgische politici.

Ik zou willen besluiten met een oproep. Het allochtonenmiddenveld zal zijn politieke rol pas echt kunnen waarmaken als het onderling samenwerkt en bruggen slaat naar andere actoren, zoals de vakbonden. Het is nefast dat zelforganisaties zich overdreven op de eigen etnische en/of religieuze identiteit terugplooien. Dit staat de vorming van een gemeenschappelijke eisenbundel in de weg. Zij moeten ook zelf op een volwassen manier met diversiteit kunnen omgaan. We kunnen in dit verband iets leren van het gemeenschappelijk vakbondsfront. Er is nood aan een gedegen analyse van de politieke en sociaal-economische positie van de allochtonen. Deze analyse kan leiden tot een breed gedragen eisenplatform inzake onderwijs, werkgelegenheid, huisvesting, bestrijding van racisme, religieuze gelijkberechtiging en gelijke politieke rechten. Ik hoop van harte dat dit debat daartoe iets kan bijdragen.

Meryem Kaçar
Agalev senator

5. Nuttig om te weten.

5.1 OFF TV

OFF TV is een opleidingsproject binnen het Wereldculturencentrum Zuiderpershuis en heeft als doelstelling jaarlijks een 15-tal jongeren een opleiding te geven die hen in staat stelt autonoom een televisiereportage, documentaire etc te verwezenlijken. **OFF TV** moet voor hen een springplank vormen naar een latere professionele carrière.

OFF TV wil jongeren (18+) van niet-westerse culturele achtergrond en autochtone jongeren de kans geven een verdere opleiding te volgen op het gebied van de audiovisuele media. In het Wereldculturencentrum Zuiderpershuis kunnen ze die opleiding gratis volgen gedurende 1 jaar, 2 dagen in de week.

Elk van hen maakt onder begeleiding van twee professionele lesgevers één of meerdere reportages over zelf gekozen onderwerpen. Jaarlijks wordt een toonmoment georganiseerd waar de afgewerkte reportages getoond worden. Hier worden telkens mensen uit de mediawereld op uitgenodigd zodat ze met de jongeren en hun kunnen in contact kunnen komen. Dit met het oog op verdere tewerkstelling.

Er worden zowel lessen gegeven op het inhoudelijke vlak (scenario, regie) als op het technische vlak (camera, belichting, montage). De lessen worden gegeven door professionele mensen. Van in het begin wordt er met de praktijk gestart en elke jongere gaat aan de slag met zijn/haar zelfgekozen onderwerp.

Het is de audiovisuele sector die vaak de beeldvorming rond minderheidsgroepen bepaalt. Daarom is het belangrijk dat er vanuit deze groepen mensen doorstromen naar het professionele circuit. Vanuit hun achtergrond en ervaringen kunnen deze (professioneel opgeleide) mensen de huidige traditionele en vaak stereotype beeldvorming ombuigen en een ander verhaal brengen.

Het Wereldculturencentrum stelt het nodige materiaal ter beschikking, de infrastructuur, organiseert het toonmoment en tracht openingen te creëren naar verdere tewerkstelling.

Contact

Wereldculturencentrum Zuiderpershuis
Timmerwerfstraat 40
2000 Antwerpen
03 248 70 77 - vragen naar Erik Thys
email: erik.thys@zuiderpershuis.be

5.2 Gent historisch

Keizer Karel V

Ongebreideld optimisme deed de magistraat nog omstreeks 1500 plannen beramen voor het bouwen van een nieuw stadhuis. Hij koos daartoe de beste architecten van die tijd, de Brabanders Rombout Keldermans en Domien De Waghemaekere. Culturele en artistieke bevoegdheid was er toen dus nog in overvloed bij de bewindslieden. En dat was niet te verwonderen. De gebroeders Van Eyck toch hadden hier in 1432 hun beroemde retabel *De aanbidding van het Lam* voltooid, Hugo van der Goes had er als deken van het schildersambacht de kunst der Vlaamse Primitieven tot een hoogtepunt gebracht. Gent had ook een goede naam in de tapijtweefkunst.

Het oorspronkelijk ontwerp van het stadhuis in 1518.

Niemand minder dan de geleerde humanist Desiderius Erasmus was in 1517 vol lof over het voortreffelijke intellectuele niveau alhier. En inderdaad, niet alleen scoorde de stad erg goed met haar aantal naamhebbende geleerden, er was ook voor de jeugd gelegenheid te over om school te lopen. Zo'n vijftig schoolmeesters en schoolmeesteressen hielden, her en der in de stad verspreid, een privéschool. Twee- à driehonderd middelbare scholieren studeerden aan het gymnasium in het Geraard de Duivelsteen. Permanent waren er vijf of zes *apothicarissen* werkzaam in de stad, allen houder van een universitair diploma of anderszins geëxamineerd. Luidens een stedelijk reglement mochten ze gevaarlijke middelen enkel op voorschrift afleveren, en reclame maken voor hun medische kunsten was verboden. Hun apotheken droegen sprekende namen als: *den Sarrasin*, *den Gulden Mortier*, *'t Paradiseken*. Gent telde verder vijf bloeiende rederijderskamers, dit waren toneelgezelschappen en tegelijk gezelligheidsverenigingen voor de middenstand en de burgerij. Deze schrokken er zelfs niet voor terug luide kritiek te uiten op godsdienst en samenleving. Gent was ook een van de belangrijkste drukkerssteden van de Nederlanden.

Met dat zonet genoemde stadhuis - het moest het grootste worden van de Lage Landen - had de magistraat evenwel te hoog gegrepen. De stadskas raakte leeg, en bijgevolg ontbrak het geld om het gebouw te voltooien. Er heerste immers een diepe malaise in de stad. Weinig werk betekende weinig centen. Toen dan **keizer Karel V** 1537 daar bovenop nog een zware belasting wou opleggen, vloog het deksel van de ketel. Het liep uit op een algemene staking van de ambachtslieden en spoedig op een gevaarlijke opstand. De ongeschoolde werkers die niet georganiseerd waren behoorden tot de stoutmoedigste schreeuwers. Men noemde ze de krijsers, de *creesers*. Een oude oorkonde waardoor de Gentse voorrechten danig aan banden waren gelegd, noemden de opgezweepte woelmakers smalend een 'kalfsvel'. Ze scheurden ze in stukken en slikten die in, opdat er zeker niets zou van overblijven.

Persoonlijk kwam Karel V persoonlijk naar Gent om de inwoners van de stad waar hij in 1500 geboren was te straffen. Hij ontnam hen hun privileges, de bewijzen van hun zelfstandigheid, en schafte met één pennetrek hun machtsuitoefening buiten de stadsmuren af. Bijna cynisch noemde hij zijn strafwet de *Carolijnse Concessie*, letterlijk 'de toegeving van Karel'. Vijftig Gentenaars, enkel gekleed in een wit hemd, moesten zijn genade afsmecken. Ze liepen blootsvoets en droegen een strop om de hals, ten teken dat ze de galg hadden verdiend. '**Stropdragers**' was vanaf dat ogenblik de spotnaam van de Gentenaars.

Er volgden nog meer catastrofes. De stemmen van Luther en andere hervormers werden hier goed beluisterd. Al sinds omstreeks 1530 was er een diepe religieuze verscheurdheid bij de stadsbevolking. Zwaar leden de Gentse protestanten onder de onverbiddelijke inquisitie en de genadeloze toepassing van de ketterplakkaten. Vanaf 1559 ging er bijna geen maand voorbij zonder dat er weer eens brandstapels oplaaiden op de Vrijdagmarkt of het Sint-Veerleplein, soms voor de terechtstelling van twee of drie 'ketter' terzelfdertijd. De reactie kwam met de beruchte **beeldenstorm** van augustus 1566. Geen kerk, geen klooster, geen kapel bleef onder het geweld van de protestantse brekers ongeschonden.

De beeldenstorm in Gent

Het Lam Godsretabel ontsnapte slechts aan de meute omdat men het tijdig had weten te verbergen in de toren van de Sint-Baafskathedraal.

Diezelfde kathedraal werd twaalf jaar later leeggehaald en witgekalkt voor de inrichting van de calvinistische eredienst. Enkele volksmenners, die met medeweten van prins Willem van Oranje een staatsgreep hadden uitgevoerd, vestigden te Gent immers een protestantse dictatuur. Gent vormde de speerpunt in de opstand der Nederlanden tegen koning Filips II van Spanje. De volksleiders begonnen een ware klopjacht tegen katholieke geestelijken. Gent moest in hun ogen omgevormd worden tot het 'Genève van het Noorden'.

Dat de hertog van Parma in 1584, door de verovering van Gent voor de koning van Spanje, de slinger eens te meer naar de katholieke religie deed bewegen, was voor vele Gentenaars teveel van het goede. Ongeveer 15.000 van hen - protestanten maar ook anderen die een langer verblijf in het zieltogende Gent niet meer zagen zitten - zijn toen uitgeweken. De meesten trokken naar de Noordelijke Nederlanden. Lieven de Key, die roem zou oogsten als bouwmeester in Haarlem en Leiden, was een van hen. Judocus Hondius uit Wakken, later de bekende kaartenontwerper te Amsterdam, was een oud-student van de protestantse Latijnse school te Gent.

Tentoonstelling over Arabische invloeden op Europese cultuur

„Vlaamse Leeuw is immigrant”

Schaakmat, het lijkt een door en door Nederlands woord, maar het is afgeleid van het Arabische *Sjah-maat*, wat „de koning is dood” betekent. Straffer nog: zelfs de Vlaamse Leeuw is eigenlijk een Oosterse immigrant. Je leert er alles over in de tentoonstelling *Van Algebra tot Pyjama* in het jeugdhuis Kaarderij in het hart van de Brugse Poort.

door **Karen VAN DER SYPE • GENT**

Het is nauwelijks geweten, maar de Vlaamse cultuur heeft gedurende eeuwen sterke invloeden uit de Arabische wereld ondergaan. Zo zagen de aller-eerste ziekenhuizen het licht in het Oosten. Had de Arabische

Kaarderij zoekt Vlaamse jongeren

■ GENT

Jeugdhuis Kaarderij, in de oude textielfabriek aan de Kaarderijstraat 29, stamt af van de vroegere Rif Boys. Ze zijn tegenwoordig gefuseerd met vzw Meisjeshuis. Er wordt nog druk gezocht naar een nieuwe gemeenschappelijke naam... en naar Vlaamse jongeren die willen aansluiten. „We missen de Vlaamse

is dan weer te danken aan de Arabische luit, de voorloper is van de gitaar. Het gebruik van zeep is overgewaaid uit het Moorse Spanje. De Oosterse *hammams* waren schoonheidscentra avant la lettre, waar men terecht kon voor haarkappen, maquilleren, epilieren en parumeren. „Hoge hakken, zoals van hammams. Ze werden gedragen na het baden om de voeten rein te houden”, vertelt Arafat Bouachiba, coördinator van jeugdhuis Kaarderij.

„Bekende heraldische symbo-

len, zoals de Duitse adelaar en de Vlaamse leeuw, zijn Arabische symbolen voor kracht en verdediging. De kruisvaarders veroverden de vaandels waarop ze prijken. Zo zijn ze in deze contreien beland.”

Zelf gids

Arafat en de Arabische jongeren van het jeugdhuis namen het initiatief om de expositie *Van Algebra tot Pyjama* in huis te halen. „Jongeren met Arabische roots blijken nauwelijks hun eigen geschiedenis te kennen. In de Vlaamse scholen leren we

over het Europese verleden. Het enige Arabische gegeven daarin zijn de kruistochten.”

Om de jongeren te betrekken bij de expositie, werd hen gevraagd om zelf gids te zijn tijdens rondleidingen. „Daarvoor moesten ze veel uit het hoofd leren. We wilden dat de expositie meer is dan een aantal platen met uitleg erop. En we hebben er zelf uit geleerd dat er eigenlijk geen aparte culturen bestaan, want ze hebben vanalles van elkaar geleend. Er zijn veel meer gelijkenissen dan ver-

Voor mij een pajhamas in qutn

Je staat werkelijk versteld van de woordenschat die onze Nederlandse taal aan de Arabische wereld ontleende.

Voorbeelden:

- algebra: al-jabraf (Arabisch voor „herleiden”)
- alcohol: al-kuhl
- katoen: qutn
- cijfer: sifr
- gips: jibs
- oranje: naranj
- pyjama: pajhamas (betekent „losse broek voor de nacht”)

En dan hebben we het nog niet over pompoenen, asperges, aubergines en limoenen. (KVDS)

„In bijvoorbeeld films worden Arabieren steeds afgeschilderd als slechteriken. Ons uiterlijk kunnen we niet veranderen en als je ook nog durft zeggen dat je gelovig bent, dan denken mensen meteen aan terrorisme. De jongeren van vandaag willen van dat etiket af.”

■ In jeugdhuis Kaarderij, Kaarderijstraat 29 in Gent, tot zondag 2 maart, op vrijdag (9.30 tot 12.30 u.) op zaterdag en zondag (10 tot 13 u. en 14 tot 17 u.). Info: 09-226.07.15.

FOTO: LIEVEN VAN ASSCHE
Arafat Bouachiba (tweede van links) en enkele van „zijn” Kaarderij-jongeren: „Bijvoorbeeld in films worden Arabieren steeds voorgebeeld als slechteriken. Jongeren van vandaag willen van dat etiket af.”

5.4 JOP: Jeugdwerkers in opleiding

Is een job in het jeugdwerk iets voor jou? Dan moet je bij JOP zijn.

JOP staat voor Jeugdwerkers in OPleiding, een project waarbij je een werkervaring in het jeugdwerk koppelt aan een opleiding. We bieden jonge mensen een 4/5de arbeidscontract voor 3 jaar bij vzw JONG én vragen de opleiding Jeugd- en Gehandicaptenzorg te volgen aan de Vormingsleergang voor Sociaal-Pedagogisch Werk (VSPW). We roepen vooral allochtone jongeren op om mee te doen. Want we stellen vast dat er in deze groep goede kandidaat-jeugdwerkers zitten, die niet doordringen tot het beroep van jeugdwerker.

Let wel, er zijn enkele belangrijke voorwaarden. Je bent minstens 18 jaar. Je hebt maximaal een diploma lager secundair onderwijs én je bent minstens één dag ingeschreven bij de VDAB. Of je hebt maximaal een diploma hoger secundair onderwijs én je bent minstens één jaar ingeschreven bij de VDAB. Kandidaten moeten deelnemen aan de startdagen en de procedure van VSPW en moeten als kandidaat voor de opleiding een positieve evaluatie krijgen.

Wil je graag in het jeugdwerk aan de slag? Ben je vertrouwd met wat kinderen of jongeren tof vinden in hun vrije tijd? Ben je bereid om de opleiding te volgen?

Kom dan op 15 mei naar het JOP-infomoment. We verwachten je om 19 uur in het Van Crombrughe gebouw, Godshuishammeke 20 in Gent (op het speelpointje).

Breng je identiteitskaart mee zodat we als nodig de VDAB makkelijk kunnen contacteren.

(Meer info over het infomoment? Bel 09 235 23 40.)

6. Leden

6.1 Rozentuin

NAAR MULTICULTURELE SAMENLEVING WERELDWIJD.

(De Rozentuin Gent)

Er leeft een sterk verlangen naar interculturele of multiculturele samenleving zowel voor vrouwen, mannen, jeugd en kinderen. Daar is niets mis mee, want het verlangen van ieder mens is leven in vrede vreugde en geluk.

Er blijven vele donkere gevoelens leven of kunstmatig in leven geroepen in onze samenleving zoals wij ze NU kennen. Dit kunnen wel vergelijken met volgend verhaal.

DE OLIFANT IN HET DONKER

Op een avond, net nadat het duister van de nacht gevallen was, kwam er in een bergdorpje een reizende vreemdeling vergezeld van een groot dier dat onbekend was voor de dorpingen. Onze man kwam uit India en zijn rijdier was een prachtige olifant.

De reiziger nam een kamer in de herberg van het dorp en vroeg een stal voor zijn reisgenoot. Het nieuws verspreidde zich als een stofwolk aan de bar van de herberg dat er een vreemdeling aangekomen was vergezeld van een vreemd dier, dat niemand trouwens gezien had want het was een donkere avond en er waren geen kaarsen voorhanden.

Er werden van allerlei speculaties onder de klanten gemaakt wat betreft de soort van dit onbekende dier. De nieuwsgierigheid werd zo groot dat drie van hen de binnenplaats overstaken, de deur van de stal op een kiertje duwden en er binnengingen waar de olifant in het volledige donker lag te rusten.

Na enige aarzeling stak de eerste zijn hand naar voren, deze gleed over een slagtang van het dier precies tot aan het uiteinde, de verbeelding deed de rest. Onze man rende naar buiten, roepend tegen ieder die het wou horen dat het dier een variant van een rund was want hij had grote gladde en puntige hoorns.

De tweede ging voorzichtig langs de muur van de stal tot achterin, stak zijn hand uit en pakte de staart van het dier, die klein was, smal en uitlopend in een borstel van dik haar net zoals van een kameel: dat was voldoende voor onze dappere dorping die vrolijk vertrok om aan zijn kameraden te vertellen dat het dier zonder twijfel slechts een neef van de kameel was die in die streek veel voorkwam.

De derde, een beetje banger, bleef bij de deur en kroop op handen en voeten naar voren, strekte zijn hand uit in het donker op de hoogte van de grond en streek langs de bewegende slurf, die soepel en vochtig de vloer van de stal afzocht naar enkele strootjes. Voor hem was het een uitgemaakte zaak: het betrof hier een grote slang.

De stemmen verhieven zich tussen de drie kameraden, ieder van hen was overtuigd de waarheid vastgesteld te hebben want men had zelf het dier aangeraakt. De stemmen verhieven zich meer en meer, totdat de herbergier besloot ieder gelijk te geven: hij haalde een grote kaars onder zijn toonbank vandaan en stak opnieuw de binnenplaats over vergezeld van de drie nieuwsgierige dorpingen die zo zeker van hun zaak waren. Hoe groot was hun verbazing toen de herbergier de kaars aanstak en de stal verlichte, waardoor ieder de olifant in zijn geheel kon ontdekken, waarbij hij zo een eind maakte aan alle interpretaties die voortkwamen uit de verbeelding van elk.

Uit de verhalen van ROEMI (I207-I273) de stichter van de bij ons gekende dansende derwisjen.

6.2 Ette-Ibibio

PROJECT: Saint Paul Primary school Augustus 2003

Ette-Ibibio is op zoek naar vrijwilligers en ondersteuning!

Sinds enkele jaren heeft Ette Ibibio ook in Nigeria haar werking opgezet. Tijdens ontmoetingen met lokale overheden, mensen uit de gezondheidszorg, bijwonen van symposia, gesprekken met patiënten, onderwijzend personeel en ouders, kwamen wij tot een beter inzicht rond noodzakelijke en haalbare acties aldaar. Daar zijn enkele acute en specifieke problemen die onmiddellijke aandacht vragen. Onze aanpak zal uiteraard aangepast zijn aan de situatie ter plaatse. Wij willen in geen geval onze manier van werken opleggen als beter zijnde dan de hunne. Wij zullen werken binnen de lokale gemeenschap en willen de dorpelingen zelf betrekken binnen de werking van ons project. Het is de bedoeling de lokale bevolking op verschillende vlakken te sensibiliseren. De opzet is pas gelukt indien na ons vertrek de werking kan verder gezet worden.

Hier zal na een bijkomend overleg met de dorpsouderen, de schooldirecteur, onderwijspersoneel, kinderen en ouders met het werk begonnen worden. Iedereen is vrij om mee te helpen binnen onze activiteit, ongeacht titel, etnie of afkomst. De school wordt volledig onder handen genomen. Dit houdt in: deuren en ramen plaatsen en renoveren, ramen met vliegennet steken, dak vernieuwen, pleisterwerken, binnen en buiten verven, borden hangen, klassen verdelen, binnenmuren plaatsen. Uiteraard zullen wij ook veel aandacht besteden aan onderwijsmateriaal: kaarten, wereldbollen, boeken voor verschillende vakken, oefenschriften en ander didactisch materiaal.

Het stukje land naast de school wordt aangekocht om als speel- en sportterrein gebruikt te worden. Net zoals andere kinderen hebben de leerlingen van deze school ook het recht op degelijke recreatie- en sportbeleving. Hiernaast willen wij ook aandacht schenken aan de educatie gecombineerd met recreatie. Zo hebben de leerlingen ons meegedeeld dat er nood is aan traditionele muziekinstrumenten. Die instrumenten werken bevorderend voor hun algemene ontwikkeling. Op die manier kunnen de kinderen ook genieten van muzieklessen. Daarenboven zijn de kosten van zo'n soort instrumenten relatief laag.

Zo willen wij een moestuin en een boomgaard aanleggen. De kinderen zullen zelf leren planten, zaaien en oogsten. Wij willen hen ook enkele basiselementen aanleren rond gezonde en evenwichtige voeding. Wij willen de kinderen ook voorzien van enkele "knuffeldieren". Hoewel dit niet echt te traditie en gewoonte is van de lokale bevolking is het onze bedoeling om op een speelse manier de kinderen te leren omgaan met dieren. Hierbij gaat men uit van de gedachte dat dit een gezonde effect zal hebben op de affectieve ontwikkeling en het relationeel gedrag van de kinderen tegenover anderen. In onze opzet willen wij de lokale bevolking zo veel mogelijk betrekken. Net daarom willen wij dat zij zo veel mogelijk doen: schrijnwerk, bouwen, planten, uniformen naaien, ... op die manier denken wij dat dit de lokale economie positief zal beïnvloeden en dat werkelijk de gehele dorpsgemeenschap hiervan voordeel heeft.

Als slot vragen de initiatiefnemers uw steun !! Alle hulp en ondersteuning is welkom. Dit hoeft niet enkel financieel te zijn. Wij staan open voor alle advies, opmerkingen en ideeën.

Voelt u zich betrokken? Aarzel dan niet en neem contact op met Ette Ibibio vzw.

Kom kijken naar het resultaat van ons project op de Unity Night van 25 oktober in De Centrale in Gent.

Ette Ibibio vzw. Zwijnaardesteenweg 104, 9000 Gent. Tel/fax : 09 221 87 32 GSM : 0486 55 25 02 email: ette@tijd.com BTW: BE 462 000 112 Bank: 979-9294149-02

Mmandu health-care and cancer awareness project

goes to **Africa** August 2003

Support from
organisations,
schools, churches,
companies or
individuals will add to
the success of this
project.

Together we give
these children
a grain of hope,
by improving and
equipping,
saint Paul's primary
school at Ikono.

The instant result will
be basic education,
a better information
on health care matters,
ecological awareness,
and a brighter future
for the kids.

Let's get some smiles.

Info: Ette Ibibio

Zwijnaardsesteenweg 104 9000 Gent • Tel/Fax: 09 221 87 32

GSM 0486 55 25 02 • E-mail ette@lijd.com • Rek. nr. 979-9294149-02

We are encouraged that you Care !

In samenwerking met en
ondersteund door de
Federatie van Zelforganisaties
in Vlaanderen vzw - FZO-VL.

NOEL VAN CLEVEN foto-pict-gent.be/pict

6.3 Bewonersgroep Nieuw Gent

De bewonersgroep is een socio-culturele feitelijke vereniging in Nieuw Gent, opgericht in 1997 met het doel:

- Verbeteren van de samenleving voor de bewoners in Nieuw Gent
- Samenwerken met de sociaal wonen GWMW in Nieuw Gent voor huren en wonen en samenlevingsproblemen
- Organiseren van activiteiten voor vrouwen: taalles, naailes, kookles en uitstappen
- Organiseren van multiculturele activiteiten
- Organiseren van opvoedkundige activiteiten voor kinderen
- Organiseren van infoavonden voor allochtonen over verscheidene thema's

Activiteiten:

- Samenkomen van allochtone volwassenen elke avond tussen 19u en 21u in de bewonersgroeplokalen, Kikvorsstraat 1069b te Gent
- Opvoedkundige activiteiten voor kinderen elke zaterdag en zondag het hele jaar door (niet in juli en augustus) in de bewonersgroeplokalen, Kikvorsstraat 1069b te Gent
- Naailes voor vrouwen elke donderdagnamiddag in de lokalen van de bewonersgroep, Kikvorsstraat 1069b te Gent
- Infoavond elke maand voor allochtonen in de lokalen van de bewonersgroep, Kikvorsstraat 1069b, 9000 Gent
- Multicultureel feest in de wijk elk jaar
- Vrouwenfeest elk jaar
- Uitstap en bezoek aan een museum twee keer per jaar

Infoavonden rond de thema's:

1) het juridisch statuut van de vreemdeling

- Toegang tot het grondgebied en kort verblijf
- Verblijf wegens buitengewone omstandigheden
- Ten laste nemen
- Gezinshereniging
- Afwezigheden en terugkeer van de vreemdeling
- Rechtmiddelen

2) bestrijding van het racisme en Xenofobie

- wet van 30 juli 1981
- wet van 9 juli 1975

3) de naturalisatie

4) gezinsbijlage

- toekenningsvoorwaarden
- de werkgever
- de rechthebbende en de voorwaarden waaraan hij moet voldoen
- de rechtbetrekkende en de voorwaarden hij moet voldoen
- het rechtgevend kind en de voorwaarden waaraan het moet voldoen

5) pensioen

- de wetgeving
- de rijksdienst voor werknemerspensioen
- wie kan genieten van een pensioen en wanneer?
- Wanneer en waar kan men een pensioen aanvragen?
- Cumul van pensioen en uitvoering van bilaterale S.Z. overeenkomsten
- Het gewaarborgd minimumpensioen
- Overlevingspensioen

6) Jeugdbescherming

- Criminaliteit van allochtone jongeren
- Gegevens over de criminaliteit van allochtone jongeren
- Oorzaak van de criminaliteit
- Het comité voor bijzondere jeugdzorg
- De bemiddelingscommissie voor bijzondere jeugdzorg
- De rechtbank (jeugdrechtbank)

Contactpersonen:

Lakhal Ahmed

K. Vandenberghestraat 9
9000 Gent
Tel. 0494/ 91 11 86

Kabbar Mohamed

K. Vandenberghestraat 67
9000 Gent
Tel. 09/ 222 38 56
Gsm. 0479/ 20 18 01

6.4 Soedanese Gemeenschap

Soedanese Gemeenschap – Gent

Socio culturele feitelijke vereniging

De Soedanese gemeenschap is een socio-culturele vereniging in Gent opgericht in 2002 met als doel:

- De Soedanese gemeenschap te integreren binnen de Belgische gemeenschap;
- De contacten tussen Soedanezen, Belgen en andere allochtonen te verbeteren door de organisatie van culturele manifestaties;
- Deelnemen aan activiteiten die het integratieproces verhelpen;
- Kennismaken met de verschillende culturen binnen de belgische gemeenschap;
- Opvoeren van culturele manifestaties en oinformatie sessies over de soedanese cultuur;
- De soedanese capaciteit ontwikkelen aan de hand van opleidingen en scholingen;
- Participeren en samenwerken met andere socio-culturele organisaties;
- Sport-en recreatie activiteiten organiseren.

Op de stichtingsvergadering van december 2002 werden volgende mensen aangeduid tot lid van Raad van Beheer:

Functie	Naam	Adres	Gemeente
<i>Voorzitter</i>	Kabbar Mohamed	K. Vandenberghe 67	9000 GENT
<i>Alg. secretaris</i>	Elkheir Hisham	Rerum Novarumplein 66	9000 GENT
<i>Penningmeester</i>	Mohamed Zain	Noendreis 81	9000 GENT
<i>Cultuur secretaris</i>	Elwaleed Elmarouf	Victoriastraat 33	9000 GENT
<i>Sociaal secretaris</i>	Alnazeer Alsheik	Sint Lievenlaan 262	9000 GENT
<i>Sport secretaris</i>	Elbideri Elsadig	Maria van Borgondiestraat 31 C	9000 GENT
<i>Lid</i>	Mohamed karar	Moerstraat 64	9230 WETTEREN

Contact

K. Vandenberghe 67
9000 GENT
Tel 09 222 38 56
GSM 0497 20 18 01

7. Zoekertje

Universiteit Gent

**De Vakgroep Communicatiewetenschappen
en FZO-VL
zoeken
vrijwilligers**

voor groepsinterviews over de beeldvorming van
allochtonen in de media

Wij zoeken allochtonen van verschillende leeftijden en etnische afkomst om deel te nemen aan groeps gesprekken over media en allochtonen. Deze groepsinterviews gaan door in de maanden februari en maart in verschillende steden, waaronder Gent. Een groeps gesprek duurt ongeveer anderhalf uur.

Als u interesse heeft om uw mening over de manier waarop allochtonen in de media aan bod komen te laten horen, dan kan u volgende personen contacteren:

- Ilse Devroe *09/264.91.56*
- Kristien De Groof *0474/63.95.65*
- Bert Vandepoele *0479/53.71.71*

**Of e-mail naar: focusgroepen@hotmail.com of
Ilse.Devroe@rug.ac.be**

7.1 Vacature **FORUM ECM**

Forum van Etnisch-Culturele Minderheden zoekt **gedetacheerde leerkracht** voor de ondersteuning van de vertegenwoordigers van allochtone verenigingen in de Lokale Overlegplatforms van het Gelijke Kansendecreet.

Meer uitleg en kandidaturen bij Forum van Etnisch-Culturele Minderheden vzw, Gallaitstraat 76/14, 1030 Brussel, tel 02/245.88.30, fax 02/245.58.32, www.minderhedenforum.be)

Minderhedenforum zoekt gedetacheerde leerkracht

Alloctonen worden uitdrukkelijk aangespoord te solliciteren

U houdt van een uitdaging,

U wil onderwijs eens vanuit een ander gezichtspunt benaderen,

U wil zich inzetten voor een samenleving zonder discriminatie en achterstelling?

Het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden vzw is door de Vlaamse Gemeenschap erkend als woordvoerder van de etnisch-culturele minderheden (alloctonen, vluchtelingen en woonwagenbewoners) in Vlaanderen. Onze doelstelling is om op basis van communicatie en overleg tussen de organisaties van etnisch-culturele minderheden, onze gemeenschappelijke belangen te verdedigen en te streven naar een harmonieuze samenleving met gelijke rechten, kansen en uitkomsten voor alle groepen.

Het Forum zoekt momenteel een leerkracht die in aanmerking komt voor detachering, om het team te versterken inzake onderwijs.

Start: september

Duur: minimum 1 jaar (kans op verlenging)

TAAK: De ondersteuning van het Minderhedenforum en haar leden met het oog op de deelname aan de LOP's

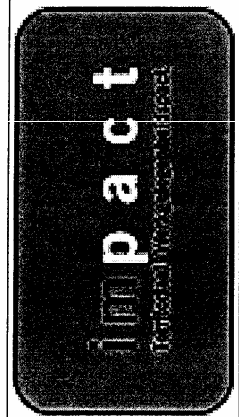
VAARDIGHEDEN EN VEREISTEN

- U bent een vastbenoemde leerkracht en komt in aanmerking voor detachering;
- U heeft ervaring en/of affiniteit met de inhoud;
- U kan synthetisch en analytisch denken en heeft goede redactionele vaardigheden;
- U weet zelfstandig te werken in teamverband;
- U bent Nederlandstalig, kennis van andere talen is een pluspunt;
- U kan werken met de gangbare computersoftware;
- U bent bereid tot occasioneel avondwerk.

Geïnteresseerden kunnen voor meer informatie contact opnemen met: Forum van Etnisch-Culturele Minderheden vzw, Naima Charkaoui, Gallaitstraat 76/14, 1030 Brussel, Tel : 02/245.88.30, Fax: 02/245.58.32, E-mail: info@minderhedenforum.be, www.minderhedenforum.be.

U kan zich kandidaat stellen op hetzelfde adres, t.a.v. Christopher Oliha

7.2 Territoriaal Werkgelegenheidspact

Je wordt uitgenodigd op het Automotive Jobcenter: klaar voor de testen.	Meer info? Of ben je geïnteresseerd en denk je aan de voorwaarden te voldoen?	
Vooreerst leg je op computer een aantal proeven af op vlak van rekenen, taal, waarneming en reactievermogen. Daarna vul je een persoonlijkheidsvragenlijst in.	Bel naar Annelies Noar van de VDAB (screeningscel - Kongostraat 7 - 9000 Gent) op het nr. 09/265 47 44. Zij zal je vervolgens uitnodigen op een gesprek om je kansen en mogelijkheden te bespreken (vergeet in elk geval je rijksregisternummer niet, dit vind je op jouw SIS-kaart).	In en om Gent zijn heel wat bedrijven (VOLVO Cars Gent, zijn toeleveranciers...) op zoek naar gemotiveerde, flexibele, team-gerichte medewerkers.
Ben je hiervoor geslaagd? Dan volgt een gesprek. Hiertij kijken we naar jouw motivatie en houding. Is ook het gesprek goed, dan volgt nu enkel nog een medisch onderzoek. Ben je medisch geschikt voor de job, dan wordt je verteld in welk bedrijf en wanneer je kan beginnen.	Om je kansen te verhogen, kan gekeken worden naar extra voorbereidende vorming.	Voldoende kennis van het Nederlands, eigen vervoer en bereid zijn om in ploegen te werken (meestal vaste nachtploeg!), zijn eveneens vereist.
Slaag je niet voor de testen? De VDAB en partnerorganisaties helpen je evenwel verder zoeken naar een gepaste baan.	De eigenlijke tests (zie verder) gaan door in het Automotive Jobcenter, Mai Zetterlingstraat 10, 9042 Gent (Zeehaven). Annelies zal hiervoor een afspraak maken. Het Jobcenter zal vanaf dan jouw kandidatuur verder behandelen.	Heb je ervaring in productearbeid en beschik je over een bewijs van goed gedrag en zeden, dan zijn dat zeker extra troeven!

Voor algemene info: ga eens langs bij de werkwinkel in je buurt (www.werkwinkel.be), bel naar het Impact Servicepunt 070/345 000 of surf naar www.volvolobs.be

Op 18 juni 2003 is er een infoavond voorzien in
De Centrale, Kraankinderstraat 2, 9000 GENT vanaf 19.30